

**III Всеукраїнська студентська науково - технічна конференція "ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"**

УДК 338.26“313”

Сухорольська Т. – ст.гр. БФМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

Науковий керівник: к.е.н. Гевко О.Б.

Сучасний етап світового розвитку характеризується динамічним поглибленням процесів інтеграції політичного, економічного, культурного життя країн світу. У широкий вжиток увійшов термін глобалізація як характеристика формування єдиного планетарного суспільства. Зростання ролі зовнішніх факторів у економіці, створення єдиного світового ринку без національних бар'єрів і забезпечення однакових правил гри для всіх учасників, - ось основний перелік економічного аспекту глобалізації.

Величезні зміни, яких зазнає сучасна економіка в умовах глобалізації та інтеграційних процесів, вказують на необхідність переоцінки існуючих засад стратегічного управління підприємством. Огляд останніх публікацій з проблематики стратегічного управління є свідченням того, що переважна більшість авторів, які вивчають ці питання, передусім звертають увагу на зміни, що відбуваються в організаціях і середовищі їх діяльності під впливом глобалізаційних процесів, намагаючись при цьому застосувати до управлінських процесів старі схеми, створені тоді, коли зовнішнє середовище було достатньо стабільним, а про глобалізацію як всеохоплююче явище ще не йшлося.

Тому потребує висвітлення новий напрям у стратегічному управлінні, який за словами Поплавської Ж.В., отримав назву «багатоаспектне комплексне стратегічне управління». Цей напрям виникає як відповідь на наростаючу динаміку оточення та спирається на два припущення. Перше припущення проявляється у персоніфікації стратегічного управління, його сприйнятті через призму персоналу та управління ним. Друге припущення стосується сприйняття організації як спільного проекту, усвідомлення її суспільної відповідальності, служіння всім зацікавленим групам та забезпечення рівноваги інтересів різних груп. Таке розуміння стратегічного управління є кроком у напрямку врахування цінностей, характерних для глобальної орієнтації управління.

В умовах глобалізації щораз рідше виникають ситуації, коли підтверджується логічна схема просування у стратегічному процесі від задуму до реалізації через план, зате частіше керівники організацій мають справу зі стратегіями, що виникають внаслідок змін у планах, характері поведінки, позиції організації в оточенні чи перспективи, що визначає обриси організації в майбутньому.

Сутність стратегічного управління у класичному розумінні зводиться до визначення перспектив у майбутньому і врахування вирішального впливу оточення на стратегічний вибір, натомість багатоаспектне стратегічне управління бере до уваги різні перспективи: часові, локалізаційні, стратегічного потенціалу, взаємовпливу організацій на оточення, на практиці воно є більш зорієнтованим на інновації.

Варто наголосити, що характерні риси сучасного стратегічного управління сформувалися внаслідок розвитку й еволюції класичного підходу. Тобто в основі як класичного, так і багатоаспектного стратегічного управління лежить концепція активної взаємодії організації та її оточення. Однак, розвиток стратегічного управління під впливом нових обставин, зумовлених глобалізацією, передбачає збагачення класичних припущень та акцент на нових аспектах, спричинених глобалізацією.